

POSTANOWIENIE

Dnia 27 stycznia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa [...] T. [...] N.V. z siedzibą w I. (Belgia)
przeciwko Agencji Mienia Wojskowego w W.
o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 27 stycznia 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 30 listopada 2012 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od powoda na rzecz pozwanej 3 600 (trzy tysiące sześćset) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W skardze kasacyjnej powoda dla uzasadnienia wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania powołano się na występowanie istotnego zagadnienia prawnego i potrzebę wykładni przepisów budzących wątpliwości. W obu przypadkach chodziło o tę samą kwestię jurydyczną – czy do zbycia udziałów w spółce z o.o. przez Agencję Mienia Wojskowego (AMW) znajduje zastosowanie art. 33-35 w związku z art. 69b ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji (jedn. tekst: Dz.U. z 2013 r., poz. 216; dalej: "u.k.p."). Przyjęcie zastosowania tych przepisów, przewidujących wyłączne sposoby zbycia akcji i udziałów przez Skarb Państwa w skomercjalizowanych przedsiębiorstwach państwowych, spowodowało uznanie zawartej w tej sprawie umowy przedwstępnej za nieważną. Problem ten nie uzasadnia jednak przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Po pierwsze, jego uzasadnienie zawarte w skardze kasacyjnej zawiera wyłącznie polemikę z rozstrzygnięciem Sądu II instancji. Skarżący ma prawo mieć odmienne zdanie od Sądu II instancji, jednak miejscem do jego przedstawienia stanowią zarzuty kasacyjne, a nie wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania. Co więcej, skarżący nawet nie powołuje żadnej rozbieżności w orzecznictwie czy doktrynie, zatem wątpliwość przez niego prezentowana jawi się jako wątpliwość subiektywna, a nie obiektywna i jako taka nie uzasadnia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Po drugie, brzmienie art. 69 b u.k.p. jest jednoznaczne – wprost obejmuje ono zbywanie udziałów Skarbu Państwa we wszystkich spółkach z o.o., bez względu na przepisy ustawy, na podstawie której one powstały. Dotyczy to zatem również spółek, w których współnikiem jest AMW. Po trzecie, problem praktycznie jurydycznie identyczny rozstrzygnął już SN w wyroku z dnia 7 maja 2010 r., III CSK 246/09 (Palestra 2010, nr 7-8), co zaakceptowała doktryna w komentarzach do

tego orzeczenia, nie ma zatem powodów, aby Sąd Najwyższy ponownie nim się zajmował.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.